

get med et fælles mærke på begge møntens sider.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Økonomiministeren har jo ret i, at når vi rejser i dag, har vi ikke ret mange mønter i lommerne, fordi vi lige så godt kan bruge mønterne op i det land, vi rejser til. Vi har ikke noget at bruge dem til, når vi kommer hjem, og vi kan ikke få dem vekslet i banken. Når man rejser til Italien, lader man derfor pengene ligge på hotelværelset, hvis man er forretningsrejsende, eller man bruger dem på noget, som man i virkeligheden slet ikke har behov for, fordi man lige skal have de dumme mønter væk.

Sådan vil det ikke være fremover, det har økonomiministeren fuldstændig ret i. Fremover vil man selvfølgelig have hele den store håndfuld mønter med hjem, når man kommer hjem fra rejsen, for nu kan man jo bruge dem i Danmark. Og dermed har økonomiministeren vel i virkeligheden bekræftet det, hr. Frank Dahlgaard spørger om, nemlig at det vil resultere i, at det i stigende omfang vil være mønter, der er præget i andre EU-lande, som bliver omset i Danmark, og dermed jo også euromønter, som er præget med andre nationers kendetegn og ikke den danske dronning. Er det ikke korrekt?

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg synes, ministeren mangler enhver form for begrundelse for sit svar, for situationen kan jo ikke være den, ministeren siger: at det bliver, som det altid har været. Når man får fælles mønter, skal de jo ikke veksles om.

Kan ministeren bekræfte, at det er et forkert udgangspunkt, hr. Arne Melchior brugte i sit spørgsmål, da han sagde, at tyskerne heroppe betaler med deres D-mark, og at der altid har været masser af tyske symboler og mønter og den slags i Danmark. Det har der jo ikke, for når de danske handlende får disse mønter, indleverer de dem i banken og veksler dem om til danske kroner. Men det vil jo ikke ske, når vi har et fælles møntvæsen, så bliver der ikke vekslet om. Eller kan ministeren bekræfte, at der ikke bliver vekslet om?

Og ved ministeren, hvor mange fynske kroner, der befinder sig i Jylland, og hvor mange sjællandske kroner, som befinder sig på Bornholm? Svaret er selvfølgelig nej, for der er nøjagtig de samme symboler på begge sider. Men det er jo ikke tilfældet i det nye møntområde.

Der er to forskellige sider, og mit spørgsmål er derfor: Vil ministeren tage initiativ til at undersøge, hvor lang tid – for det kan kun være et spørgsmål om tid – der går, før de danske euromønter med de danske symboler på er i mindretal i de danske tegnebøger?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg skal ikke kunne gøre mig klog på, hvad hr. Thulesen Dahl gør med sine mønter i Italien. Jeg kan sige, hvad jeg gør. Jeg lader dem ikke ligge på hotellet eller giver dem ud til noget unyttigt. Jeg tager dem faktisk med hjem og gemmer dem i en dåse eller i en kuvert, hvor der står »Italien« på, og så tager jeg dem med, næste gang jeg skal derned. Sådan er der jo forskel på folk, og derfor ved jeg også, hvor mange mønter jeg har med hjem, og det er ikke i en størrelsesorden, som ville kunne oversvømme Danmark, hvis 5 millioner danskere rejste ud.

Jeg synes, det her er en fuldstændig besynderlig diskussion. Hvorfor taler vi ikke om pengesedlerne? Spørgsmålene er rejst af hr. Frank Dahlgaard, hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Keld Albrechtsen udelukkende for at skabe en misstemning omkring et dansk medlemskab af euroen.

Selvfulgelig vil der være mønter fra Irland, Holland, Belgien, Finland og Tyskland i Danmark. Jeg tror endda, de vil blive samlerobjekter – ja, undskyld at jeg anlægger en positiv vinkel på det.

Så spørger hr. Frank Dahlgaard, om jeg vil kunne levere svaret på, hvor lang tid der vil gå, før der er flere euromønter, som er præget i andre eurolande end i Danmark, i en dansk families pung.

Jeg har meget svært ved at se, hvordan jeg skulle kunne lave sådan et regnestykke. Jeg har ikke noget imod at sende spørgsmålet videre eller filosofere lidt over det, men jeg gentager fra før: Der vil fortsat være i størrelsesordenen 1 milliard mønter præget i Danmark og leveret af den danske nationalbank. Det vil fortsat være den danske Nationalbank, der supplerer mønterne op hvert år og fornyer dem med i størrelsesordenen 80 millioner. Det kan være, det bliver 70 millioner, men det er fortsat forventningen, at de fleste mønter i Danmark vil være præget i Danmark.

Men det er fuldstændig som i England, hvor man har tre prægninger og har et walisisk, et skotsk og et engelsk symbol på hver sin mønt.